

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΙΑ΄.
ΜΝΗΜΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΗΝΑ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ἰστῶμεν στίχους δ΄· καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Οτε τὴν στρατείαν τὴν φθαρτὴν, ἔρωτι
περούμενος θείῳ, μάκαρ κατέλιπες,
τότε ἠκολούθησας στερρῷ φρονήματι, τῷ
τῶν ὅλων Δεσπόζοντι, Μηνᾶ Ἀθλοφόρε,
κόσμου τὴν τερπνότητα ἀπαρνησάμενος·
ὄθεν τοῦ φωτός ἐν τοῖς ὄπλοις, σκότους τὸν
προστάτην καθεῖλες καὶ λαμπροῖς ἀγῶσιν ἠν-
δραγάθησας.

Οτε ὠμολόγησας Χριστόν, γλώττη θεο-
σόφῳ θεόφρον, ἐπὶ ἀπίστων κριτῶν,
τότε ἐθριάμβευσας ἐχθρῶν τὴν δύναμιν, καὶ
τό κράτος υπέδειξας, τῆς θεοσεβείας, ἄθλοις
τε καὶ θαύμασι, ὑπὲρ ἡλίου αὐγᾶς, φαῖνον
τοῖς ἐν σκότει κειμένοις, καὶ τοὺς καθορῶ-
ντας ἐκπλήττων, τοῖς ὑπερφυέσι σου παλαι-
σμασιν.

Οτε ἐδοξάσθης θαυμαστῶς, τῇ ἀπ' οὐρα-
νῶν χορηγία, τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν,
τότε τῶν θαυμάτων σου πᾶσιν ἐφήλωσας,

τὰς ἀκτῖνας καὶ χάριτας· καὶ νῦν διασώζεις,
πάντας τοὺς καλοῦντάς σε, πᾶσι φαινόμενος,
ὑπαρ συμπαθῶς καὶ κατ' ὄναρ, καὶ ἐνὶ ἐκάστῳ
βραβεύεις, ἐνδοξε Μηνᾶ τὰ καταθύμια.

Ωσπερ ἑωσφόρος φαινός, λάμπων τῇ
Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ
σοφέ, ἔχεις συνανίσχοντας, ὡς ἄστρα πάμ-
φωτα, τὸν μακάριον Βίκτωρα, σὺν τῷ Βικε-
ντίῳ, Μηνᾶ παμμακάριστε, καὶ Στεφανίδα
ὁμοῦ. Ὅθεν σὺν αὐτοῖς ἐκδυσώπει, Μάρτυς
τὴν Ἁγίαν Τριάδα, σώζεσθαι ἡμᾶς ἐκ πάσης
θλίψεως.

Ἦχος β΄.

Μαρτυρικῶς τελέσας τὸν δρόμον σου, τῶν
κατ' ἀξίαν βραβείων ἠξίωσαι, Μηνᾶ
τρισόλβιε· τῶν γὰρ παθῶν τοῦ Χριστοῦ κοι-
νωνός ἐγένου, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, κλη-
ρονόμος καὶ μέτοχος, ὡς Ἀθλητῆς ἀήττητος·
καὶ νῦν θερμῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων
σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι.
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην σου.

Ἄποστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πλήρης θείου φωτός, αὐτόκλητος ἐπέ-
στης, ἐν τῷ Σταδίῳ Μάρτυς, καί τοῦ Χρι-
στοῦ τό μέγα, ὄνομα ὠμολόγησας.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

Ηνεγκας καρτερῶς, πληγὰς τὰς ἀνυποί-
στους, καί τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες, Μηναῖ
τῇ σῆ ἐνστάσει, εἰς τέλος τὴν ἀπόνοιαν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Πᾶσιν ἐπικουρεῖς, τοῖς σπεύδουσιν ἐν
πίστει, ἐν τῷ ναῷ σου Μάρτυς, καί πολ-

λαπλῶν κινδύνων, ἐξαίρεις τοὺς καλοῦντάς
σε.

Δόξα. Τριαδικόν.

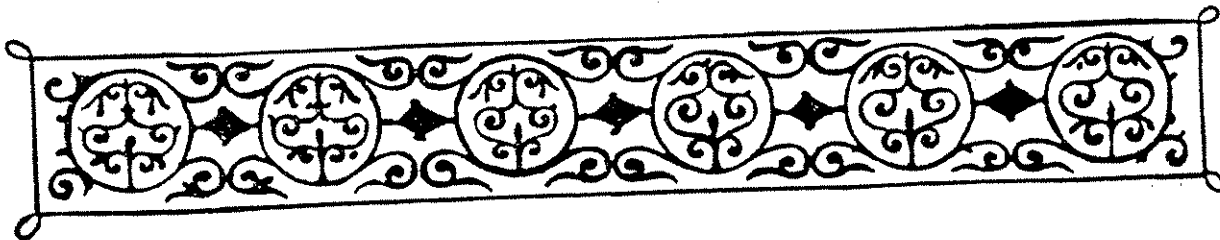
Αναρχε παντοργέ, Πάτερ Υἱέ καί Πνεῦ-
μα, Τρισήλιε Θεότης, ἐλέησον τόν
κόσμον, πρεσβείαις τοῦ σοῦ Μάρτυρος.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Εφερεις ἐν γαστρὶ, τόν Ποιητήν τῶν ὄλων,
ἐκ σοῦ σωματωθέντα, καί τοῦτον Θεο-
τόκε, ὡς βρέφος ἐγαλούχησας.

Νῦν ἀπολύεις, τό τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον
ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καί ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετά τόν Προοιμιακόν, τό Μακάριος ἀνήρ.
Εἰς δέ τό Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στ΄.
καί ψάλλομεν τά ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τῷ Χριστῷ στρατευσάμενος, παρετάξω
στερρότατα, κατά τοῦ ἀλάστορος Μάρ-
τυς ἐνδοξε καί τῇ γενναίᾳ ἀθλήσει σου, αὐ-
τοῦ τά στρατεύματα, καθελών περιφανῶς,
τοῦ Σωτῆρος τό ὄνομα ἐμεγάλυνας· διά τοῦτο
Μηνᾶ Μεγαλομάρτυς, ἐκτελοῦμεν χαρμοσύ-
ως, τήν εὐκλεῆ σου πανήγυριν.

Υπέρ φύσιν ἠγωνίσαι, Ἀθλοφόρε παν-
θαύμαστε, καταπλήξας ἅπαντας τῇ
ἀθλήσει σου· σύ γάρ ἀνδρείως ὑπέμεινας, ποι-
κίλων στρεβλώσεων, ἀλγηδόνας χαλεπᾶς,
τῶν βουνεύρων τάς μάστιγας, τήν κατάφλε-
ξιν, τῶν ἀγίων μελῶν σου καί πᾶν εἶδος, τιμω-
ρίας ἀνυποίστου· διό ἀξίως δεδόξασαι.

Ως πιστῶν ἀντιλήπτορα, καί θερμότατον
πρόμαχον, ὡς ἀεὶ προφθάνοντα τοὺς
καλοῦντάς σε, καί ἀναγκῶν ἐκλυτρούμενον,
καί πάσης στενώσεως, καί κινδύνων χαλε-
πῶν, καί τοῖς πᾶσι βραβεύοντα, τά αἰτήματα,
συνελθότες Μηνᾶ Μεγαλομάρτυς, κατά
χρέος σε τιμῶμεν, ὁμολογοῦντες τήν χάριν
σου.

Προσόμοια ἕτερα. Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παρα-
δόξου θαύματος!

Πάθος Μηνᾶ ἐκμιμούμενος, τοῦ ἀπαθοῦς
σεαυτόν, ὡς ἀρνίον παρέδωκας, πρὸς
σφαγὴν ἐκούσιον, Ἀθλοφόρε πανεύφημο·
θυμὸν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασας· σαρκὸς αἰ-
κίσσεις οὐ κατενάρκησας. Ὡ τῶν ἀγῶνων σου,
καρτερᾶς ἐνστάσεως! δι' ὧν πρὸς γῆν, Μάρ-
τυς καταβέβληκας, τόν ὑπερήφανον.

Μάστιξι καταξαινόμενος, καί ἐπὶ ξύλου ὡς
πρῖν, ὁ Δεσπότης τεινόμενος, καί
σιδήρῳ πάντοθεν, τάς πλευράς δαπανώμενος,
οὐκ ἐξηρνήσω Χριστοῦ τό ὄνομα, πρὸς τοῦ-
τον ἔχων ψυχῆς τά ὄμματα· ᾧ συντονώτατα,
ἀτεινίζων Ἄγιε, τά τῆς σαρκὸς, ἔφερες ἐπί-
πονα, Μηνᾶ μακάριε.

Μάρτυς Μηνᾶ παναοίδιμε, σύ τήν τοῦ
κόσμου ἀχλύν, καί στρατεῖαν ἐπὶ κηρον,
καί εἰδώλων σκότωσιν, ἀσεβῶν τε συνέδρια,
τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ κατέλιπες, στρατολο-
γία συναριθμούμενος, τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ·
ὄθεν καί ἀήττητος, παναληθῶς, Μάρτυς ἀνα-
δέδειξαι, ὑπέρ αὐτοῦ ἐναθλῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Τόν Ἀθλοφόρον τοῦ Χριστοῦ, καί ἀρ-
ραγῆ ὀπλίτην, τό ρεῖθρον τῶν θαυμά-
των, καί εὐσεβῶν ἀρωγόν καί συλλήπτορα,
ἐπαξίως ᾧ θεόφρονες, ἐπινικίοις ὕμνοις,
ὕμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ τῶν παθῶν
τοῦ Χριστοῦ, δι' ἄθλων κοινωνήσας, καί τῆς
δόξης αὐτοῦ, πλουτήσας τήν ἔλλαμψιν· χαι-
ροις πυρσέ τηλαυγέστατε, ὁ τῇ αἴγλη τῶν
θαυμάτων σου, διαλάμπων ἐν τοῖς πέρασιν·

χαίροις τῶν ἀπορούντων ὁ μέγας ἀντιλήπτωρ, καί κινδυνευόντων ὀξύτατος προστάτης. Ἄλλ' ὦ Μηναῖ καρτερόψυχε, μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, σὺν τοῖς συνάθλοις σου δεόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καί νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἄγνης προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτόν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. μγ'. 9).

Τάδε λέγει Κύριος: Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμί. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμί, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ'. 1).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀπ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐάν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασία πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέπειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ε' 15).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ παρά Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονες· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἄ-

γανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαΐλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κράτησίς ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρά Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν Ἰδιόμελα.
Ἦχος α'.

Τὸν ἐν Μάρτυσι περιδοξον, καὶ μέγαν ἐν προστασίαις Μηνᾶν τὸν ἀοίδιμον, πνευματικῶς τιμήσωμεν· τὸν γὰρ κάλλιστον τετέλεκεν ἀγῶνα, καὶ τοῦ Σωτῆρος τό ὄνομα, τό ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, οἰκείους μέλεσιν ἐδόξασεν· ὅθεν εἰκότως δοξασθεῖς, παρά τοῦ πάντων Βασιλέως, παράδοξα ἐνεργεῖ ἐν τοῖς θαύμασι, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκφαίνει, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὰς ἀξίας. Αὐτῶν καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, Ὑιέ Θεοῦ μονογενές, ταῖς τοῦ Ἀθλητοῦ σου πρεσβείαις, τοὺς ἀκαταπαύστως βοῶντας· Κύριε δόξα σοι

Ἦχος β'.

Τῆς ψυχῆς στομώσας τό φρόνημα, τῆ κεκρυμμένη ἐν Χριστῷ ζωῇ, πρὸς τό στάδιον αὐτόκλητος ὤρμησας, Μηνᾶ μακάριε· καὶ θαυμασταῖς ἀνδραγαθίαις, καὶ τροπαίοις ἀθλητικοῖς, τῆς μὲν εὐσεβείας τό μυστήριον ἐκήρυξας, τῆς δὲ ἀσεβείας τὴν ἀπάτην κατήσχυνας· καὶ τῆ στερεῶ σου ἄθλήσει Μάρτυς, πρὸς αἶνον διεγείρεις Χριστοῦ, τοὺς ἀπαύστως βοῶντας· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος γ'.

Τῶν σῶν ἀγώνων τὰ σκάμματα, πᾶσαν ἐκπλήττει ἐννοίαν, Ἀθλητὰ στερρότατε· τῶν δὲ ἄθλων τὰ ἐπαθλα, καὶ τῶν θαυμάτων ἡ χάρις, εἰς πᾶσαν γῆν ἐξελέλυθε, καταλλήλως

ἐνεργοῦσα τοῖς κάμνουσι· ὑπὲρ φύσιν γὰρ ἠγωνίσω, καὶ ὑπερφυῶς ἐμεγαλύνθης, παρά Χριστοῦ τοῦ ἄθλοθέτου σου. Τίς γὰρ προστρέχων τῆ πρεσβείᾳ σου, καὶ οὐκ ἔτυχε τῆς σῆς ἀντιλήψεως; πᾶσι γὰρ παρέχεις τὰ πρόσφορα, καὶ ἔτοιμος βοηθός εὐρίσκη Μηνᾶ τοῖς κρᾶζουσι· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος δ'.

Αθλητικὴν συστησάμενοι χορείαν, Μηνᾶς ὁ ἐνδοξος, καὶ Βίκτωρ καὶ Βικέτιος σὺν Στεφανίδι, τοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ μακαρίου πάθους, τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἀντιμισθίας, τῆ ἐπανθούση ἐν αὐτοῖς αὐλῷ λαμπρότητι, διαυγάζουσι τῷ κόσμῳ· ἔξω κόσμου γὰρ ἐγένοντο, τῆ ὀλικῆ πρὸς Θεὸν ἀγαπήσει, καὶ τό φθαρτὸν σῶμα ἠρνήσαντο, νομίμως ἀγωνισάμενοι. Ὅθεν τοῦ καρποῦ τῆς θεώσεως, ἐπιτηδείως μετέσχον, καὶ τῶν Ἀγγέλων συνόμιλοι ὠφθῆσαν· μεθ' ὧν καὶ πρεσβεύουσιν ἐκτενωῶς, ὑπὲρ τῶν βοῶντων· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πιστοὶ σήμερον, ἐνθέως ἀγαλλιώμενοι, θεοπρεπῶς ἐορτάσωμεν, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὀπλίτην τὸν ἐνδοξον, Μηνᾶν τὸν στερρότατον, συμφώνως αἰνέσωμεν λέγοντες· χαίροις Ἀθλοφόρε περιδοξε, ὁ ἄθλοις γενναίοις Χριστὸν μεγαλύνας· Χαίροις παραδόξων θαυμάτων ἄδυτον σέλας· χαίροις τῶν καλούντων σε θερμὸς ἀρωγός, καὶ ταχεῖα ἐν κινδύνοις βοήθεια. Πρέσβευε ἐκτενωῶς, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦμέν σε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, ὁ το μεγίστοις ὑπὲρ πίστεως σκάμμασι, το

σφόδρα άντεχομένους, τῆς τῶν ειδῶλων τιμῆς, καταθριαμβεύσας θεία χάριτι· ὁ πᾶσαν τήν ἔφεσιν, πρὸς Χριστόν μεταθέμενος, ὁ τῶν βασάνων, τό τραχύ καί ἐπίπονον, ὡσπερ ἄσαρκος, ἐνεγκῶν Μηνᾶ ἔνδοξε· ὄθεν καί θαυμαμάστωσαι, μεγίστοις ἐν θαύμασι, καί θαυμαστός κόσμῳ ὠφθῆς, ὡς βοηθός πάντων ἔτοιμος. Καί νῦν ἐκδυσῶπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις τῶν Ἀθλητῶν καλλονή, τῆς Ἐκκλησίας ἀκατάσειστον ἔρεισμα, ὁ πᾶσαν καταπαλαισας, τοῦ δυσμενοῦς τήν ὄρμην, καί νίκης ἐγείρας μέγα τρόπαιον· ὀπλίτης περιδοξος, στρατιώτης ἀήττητος, τοῦ οὐρανοῦ, Βασιλέως μακάριε, ὁ ταχύτατος, ἀρωγός τῶν καλούντων σε· φύλαξ ὁ ἐτοιμότητος, καί ὄρμος ἀχείμαστος, τῶν ἐν πελάγει τοῦ βίου, χειμαζομένων ἐκάστοτε. Χριστόν ἐκδυσῶπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν...

Μέγας τῶν εὐσεβῶν ἀρωγός, καί ἀντιλήπτωρ καί προστάτης καί πρόβολος, ἐδείχθης Μεγαλομάρτυς, τῇ σοί δοθείσῃ λαμπρῶς, παρά τοῦ Σωτῆρος θεία χάριτι· διό τοὺς καλοῦντάς σε, ἐν κινδύνοις καί θλίψεσι, τάχος προφθάνεις, τῶν δεινῶν ἐξαιρούμενος, καί δωρούμενος, τοῖς αἰτοῦσι τά πρόσφορα· ὄθεν τήν παναγίαν σου, τελοῦμεν πανήγυριν, τοὺς εὐαγεῖς σου ἀγῶνας, ὕμνοις Μηνᾶ μεγαλύνοντες. Ἄλλ' αἰεὶ δυσῶπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τίς ὑμνήσει εἰκότως, τῶν ἀγῶνων σου τά τρόπαια; ἢ ποία γλῶσσα διηγῆσεται, τῶν σῶν θαυμάτων τάς δωρεάς, Μηνᾶ πανεύ-

φημε; οὐ μόνον γάρ ἐν ἄθλοις, ὑπερφυεῖς δυνάμεις ἐτέλεσας, ἀλλά καί μετὰ τέλος, ξενοπρεπῶς ἐνεργεῖς ἐν τοῖς θαύμασι· νοσοῦντας γάρ ἰᾶσαι, θανατωθέντας ζωοποιεῖς, καί πρὸς κρεῖττονα ζωὴν παιδεύων, τοῖς πᾶσι βοηθός εὐρίσκη ἐτοιμότητος. Τί οὖν σε καλέσωμεν; Μαρτύρων ἀκροθίνιον, κινδυνεύοντων ρύστην, παραδόξων ἔργων αὐτουργόν, ἢ θησαυρόν τῆς Χάριτος; Χριστός γάρ σε ἐδόξασεν, ὁ παρέχων διά σου ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξιαι...

Νῦν ἀπολύεις, τό τρισάγιον,
καί τά Ἀπολυτικά.

Ἦχος πλ. α'. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Τοὺς μεγίστους ἀγῶνας τοῦ μαρτυρίου σου, καρτεροψύχως ἀνύσας Μεγαλομάρτυς Μηνᾶ, οὐρανόων δωρεῶν λαμπρῶς ἠξίωσαι, καί θαυμάτων αὐτουργός, ἐκ Θεοῦ ἀναδειχθεῖς, προστάτης ἡμῖν ἐδόθης, καί βοηθός ἐν ἀνάγκαις, καί ἀντιλήπτωρ ἑναργέστατος.

Ἔτερον κοινόν τῶν τριῶν. Ἦχος δ'.

Ταχύ προκατάλαβε.

Τρισάριθμον σύνθημα τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ, ὑμνήσωμεν ἄσμασι χαριστήρισις πιστοῖ. Μηνᾶν τόν ἀοίδημον, Βικτωρ τόν γενναῖον, καί Βικέντιον Θεῖον, πλάν τήν τῶν ειδῶλων, καταργήσαντας πίστει, τῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, ὁ Θεός σῶσον ψυχάς ἡμῶν.

Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τήν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Στρατείαν γεηράν, νουνεχῶς καταλείψας, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ, ἐστρατεύσω τῶν ὄλων, καί χαίρων ἠνδραγάθησας, καί ἀξίως δεδόξασαι· ὅθεν σήμερον, τήν σήν πανένδοξον μνήμην, Μηνᾶ ἐνδοξε, ἐπιτελοῦντες ὕμνουμεν, τά θεῖά σου σκάμματα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τριάδα τήν σεπτήν, εὐσεβεῖ παρρησίᾳ, ἐκήρυξαν λαμπρῶς, καί καθεῖλον τήν πλάνην, Μηνᾶς καί Βικέντιος, Στεφανίς σὺν τῷ Βίκτωρι· ὅθεν ἤθλησαν, καί τόν ἀρχέκακον ὄφιν, κατηκόντισαν, τῇ ἑαυτῶν καρτερίᾳ, ὡς φύλακες πίστεως.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τήν πάλαι ἐκπληρῶν, ὁ Ὑπέρθεος Λόγος, βουλήν ὡς ἀγαθός, ὑπέρ γένους ἀνθρώπων, ἐν μήτρα σου ἐσκήνωσε, καί ἐκ σοῦ σάρκα ἔλαβε, καί γεγέννηται, διπλοῦς ἀτρέπτως ὡς οἶδεν· ὃ τοῦ θαύματος! τίς ἀνυμνήσει Παρθένη, τήν ἄρρητον δόξαν σου.

Μετά τήν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Αυτόκλητος ὤρμησας, ἐν τῷ σταδίῳ σοφέ, καί πάντας ἐξέπληξας, τῇ καρτε-

ρία τῇ σῇ, Μηνᾶ παμμακάριστε· ἤλεγξας γάρ τήν πλάνην, θεοσόφῳ σου λόγῳ, ἔδειξας δέ τήν χάριν, εὐσεβείας ἐν ἄθλοις· διό σε ὁ ἀθλοθέτης, Χριστός ἐμεγάλυνε.

Δόξα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, τήν δυναστείαν, πᾶσαν ἔδειξαν, ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὁ Μηνᾶς σὺν Βικεντίῳ καί Βίκτωρι· τοῦ γάρ Σωτήρος τούς λόγους πληρώσαντες, ὑπερφυῶς παρ' αὐτοῦ ἐδοξάσθησαν· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶντες αὐτῶν τήν ἄθλησιν, δοξάσωμεν Χριστόν τόν πολυέλεον.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Θεόν ἔτεκες, ἀνερμηνεύτως, καί ἀνέτρεψας, τήν πάλαι λύπην, καί χαράν τῇ οἰκουμένη ἐπήγασας, Θεογεννήτορ βροτῶν ἡ ἀνάκλησις, καί τῶν πταιόντων θερμόν ἱλαστήριον· ὅθεν ἅπαντες, ὕμνουμεν τά μεγαλειά σου, σωζόμενοι Παρθένη τῇ πρεσβείᾳ σου.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν σοφέ, τῶν δυσσεβούντων ἡ πληθύς, τήν στερρότητα τήν σήν, καί τήν ἀνδρείαν τῆς ψυχῆς, ὅτι ὡς ἄσαρκος ἐφερες τὰς αἰκίας· ὅθεν ὁ Χριστός, σέ ἀμειβόμενος, θείας δωρεαῖς, σέ κατεκόσμησε, καί θαυμαστόν τοῖς πᾶσι σε ἀνέδειξε, Μηνᾶ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα· (μεθ' ὧν δυσώπει, ὑπέρ τῶν πίστει, ἐπιτελούντων τήν μνήμην σου.

Δόξα, καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ο άόρατος Θεός, έκ τών αίμάτων σου Ά-
γνή, σαρκωθείς ύπερφυώς, δι' αγαθή-
τητα πολλήν, συναναστρέφη τοίς ανθρώποις
ό Ζωοδότης, καί έσωσεν ήμάς, έκ τής άρχαίας
άρās· διό σε ώς καλών, αίτίαν Άχραντε,
ύμνολογοῦμεν οί σωθέντες τῷ τόκῳ σου, καί
μετά πόθου βοῶμέν σοι· χαίρε Παρθένε,
κατάρας λύσις, καί εὐλογίας αντίδοσις.

Τό α' αντίφωνον τοῦ δ'. ήχου καί τό Προκεί-
μενον.

Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς Άγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοίς άγίοις τοίς έν τῇ γῆ αὐτοῦ...

Εὐαγγέλιον τό έν τῷ ὀρθρῳ τοῦ Άγ. Γεωρ-
γίου.

Ό Ν'. Δόξα. Ταίς τοῦ Άθλοφόρου...

Καί νῦν. Ταίς τῆς Θεοτόκου...

Ίδιόμελον. Ήχος πλ. β'.

Στίχ. Έλέησόν με ό Θεός κατά τό μέγα έλεός
σου...

Τῆς εὐσεβείας τελέσας τόν δόλιχον, καί
τό βραβεῖον τῆς νίκης, παρά Χριστοῦ
ἀναδησάμενος, Μηνᾶ πανόλβιε, τῆς σῆς
έφέσεως έστης, τῶν έφετῶν καταλαβόν τό
έσχατον· διό σύν τοίς συνάθλοισ σου πρέ-
σβευε, πάσης βλάβης ρύεσθαι ήμάς δεόμεθα.

Ό Ίερεῦς. Σῶσον ό Θεός τόν λαόν σου...

Εἶτα οί κανόνες, τῆς Θεοτόκου, τοῦ Άγίου έκ
τοῦ Μηναιου, καί έξῆς οὔ ή άκροστιχίς.

«Μηνᾶ τῷ κλεινῷ Άθλοφόρῳ ἄδω. Γερασί-
μου».

Όδῆ α'. Ήχος πλ. δ'. Άρματηλάτην Φαραῶ.

Μαρτυρικαίς ήγλαϊσμένος χάρισι, τῷ
φωτοδότῃ Θεῷ, σύν τοίς συνάθλοισ
παρεστῶς δλόφωτος, νοός μου τήν σκοτόμαι-
ναν, διασκεδάσον Μάρτυς, ταίς φωτοβόλοισ
πρεσβείαις σου, ὕμνον σοι Μηνᾶ θεῖον ἄδο-
ντος.

Ηλιακάς μαρμαρυγᾶς ἀστράπτουσα,
τῆς σῆς ἀθλήσεως, ή φαιδρά ήμέρα,
κόσμῳ έπεδήμησε, θαυμάτων τε λαμπρότησι,
τῶν παθῶν τήν δμίχλην, δλοσχερῶς διαλύου-
σα, καί χαράν ήμίν, πρυτανεύουσα.

Νόμῳ τῷ θεῷ νουνεχῶς πειθόμενος, νοί
θεόφρονι, τήν στρατολογίαν, τήν φθαρ-
τήν κατέλιπες, καί τοῦ Χριστοῦ τοίς ίχνεσιν,
ήκολούθησας χαίρων, τῆς εὐσεβείας γενόμε-
νος, μάκαρ στρατιώτης περιδοξος.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως τόν Χριστόν έκύησας, τόν
δι' ήμάς καθ' ήμάς, σάρκα γεγονότα,
μόνη Παντελόγητε, καί δ ήν διαμείναντα,
αγαθότητος πλούτῳ, καί τῆς κατάρας ρυσά-
μενον, τούς σέ Θεοτόκον κηρύττοντας.

Καταβασία. Άνοιξω τό στόμα μου...

Όδῆ γ'. Ό στερεώσας κατ' άρχάς.

Τῆς εὐσεβείας τῷ φωτί, πεπυρσευμένος
θεόφρον, άσεβῶν τῆς κοινωνίας μακρύ-
νεις, καί τήν έρημον οίκῶν, πρός ἄθλησιν
έγύμνασας, ψυχῆς σου τάς δυνάμεις, νηστεί-
αις τε καί δεήσεσι.

Ως πτερωθείς τῇ τοῦ Χριστοῦ, τελειοτάτῃ
ἀγάπῃ, καί φωτός ένδεδυμένος τά ὄπλα,
προσεχώρησας στερρῶς, Μηνᾶ επί τά σκάμ-
ματα, τοῦ μαρτυρίου Μάρτυς, καί τόν έχθρόν
έθριάμβευσας.

Καταβαλών τόν δυσμενή, ἀθλητικῆ σου ἐνστάσει, διεξήλεξας εἰδώλων τὴν πλάνην· ὡς γάρ ἄσαρκος Μηνᾶ, στρεβλώσεις τὰς τοῦ σώματος, ὑπήνεγκας ἀνδρείως, θεία δυνάμει ρωννύμενος.

Θεοτοκίον.

Λελαμπρυσμένη καλλοναῖς, τῆς παναμώμου ἀγνείας, ὑπεδέξω τόν Ὑπέρθεον Λόγον, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἄγνή, καί τοῦτον διπλοῦν τέτοκας, μιᾷ τῇ ὑποστάσει, Θεόν καί ἄνθρωπον Ἄχραντε.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους...

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καί Λόγον.

Ητό πρὶν ἀγνωσίας σκότει δεινῶ, κρατουμένη θεόφρον Μάρτυς Μηνᾶ, Αἴγυπτος ἀνέτειλε, σέ φωστῆρα παγκόσμιον, ἀθείας νύκτα, συντόνωσ ἐλαύνοντα, ταῖς βολίσι μάκαρ, τῶν θείων ἀγώνων σου· ὄθεν τὴν φωσφόρον, καί σεπτὴν σου ἡμέραν, φαιδρῶς ἐορτάζοντες, ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα. Πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τόν Σωτῆρα τῶν ὄλων καί Ποιητὴν, ἀπορρήτως τεκοῦσα μετὰ σαρκός, παρθένος διέμεινας, ὡς πρό τόκου πανάφθορος, καί τῆς φθορᾶς ἀπήλλαξας, Ἄγνή τό ἀνθρώπινον, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καί Κτίστου, νεκρώσαντος θάνατον· ὄθεν τὴν φθαρεῖσαν, ἀμαρτίαις ψυχὴν μου, ζωῆς καθαρότητι, καινὴν αὐθις ἀπέργασαι, δυσωπῶ σε Πανύμνητε, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καί Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι μοι τὴν ἄφεσιν, καί θερμῆς μετανοίας, τό πῦρ τό σωτήριον.

Ἦδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Επί κριτῶν, τῆς ἀσεβείας παρέστηκας, ἀπτοήτῳ, μάκαρ παραστήματι, καί τόν τῶν ὄλων Δημιουργόν, σάρκα γεγονότα, ὑπὲρ ἡμῶν ἀγαθότητι, ἐκήρυξας εὐτόλμως, θεηγόρῳ σου γλώττη, καί βασάνων ἴστερρῶς κατετόλμησας.

Ισχύν Μηνᾶ, περιζωσάμενος ἄμαχον, ἀσθενεία, τῆς σαρκός κατήσχυνας, τὰς ἐπινοίας τῶν δυσσεβῶν· ὄθεν τοῖς βουνεύροις, ἀνηλεῶς συγκοπτόμενος, κατέτρωσας καιρίως, τόν ἀρχέκακον ὄφιν, καί Χριστόν τόν Σωτῆρα ἐδόξασας.

Νοῦν ἀκλινῶς, τόν σόν ὑψώσας μετάρσιον, πρὸς τό κάλλος, Μάρτυς τό ἀμήχανον, ἤρθης ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, καί ξεσμούς ὑπέστης, ἀκαταπλήκτῳ φρονήματι· ἐντεῦθεν ἀπεβάλου, τῆς φθορᾶς τόν χιτῶνα, καί στολὴν ἀφθαρσίας ἐνδέδυσαι.

Θεοτοκίον.

Ως τόν Θεόν, ὑπερφυῶς σωματώσασα, καί παρθένος, μετὰ τόκον μείναςα, Θεοχαρίτωτε Μαριάμ, τῶν ἀμαρτανόντων, τό νοητόν ἱλαστήριον, σαρκός καί τῆς ψυχῆς μου, τὴν ἀσθένειαν παῦσον, καί πταισμάτων τόν ρύπον μου κάθαρον.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον Θεῖαν βουλὴν...

Ἦδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω;

Αὐτοκλήτως ὀρμήσας, Μάρτυς πρὸς τό στάδιον τό τῆς ἀθλήσεως, παρρησίᾳ λόγων, καί ἀγώνων λαμπρῶν ἐπιδείξεισι, τῶν παρανομούντων, κατέπληξας τὰς διανοίας, καί τὴν ἐνθεον χάριν ἐτράνωσας.

Επί πλεῖον τὰς ξέσεις, τῷ σεπτῷ σου σώματι προσάγων ἐνδοξε, ἐχθρὸς ὁ

διώκτης, ἔτι μᾶλλον ἀστράπτουσιν ἔδειξε, τὴν ἐν σοὶ οἰκοῦσαν, καὶ συνεργοῦσαν σοὶ ἐν πᾶσι, θεοδώρητον χάριν καὶ δύναμιν.

Θείου ἔρωτος μάκαρ, φέρων ἐν καρδίᾳ σου φλόγα τὴν αὔλον, ἤνεγκας ἀνδρείως, ἡμαγμένων σαρκῶν σου τὴν ἔκκαυσιν, τὴν προσγινομένην, ὑπὸ λαμπάδων ἀνημμένων, καὶ ἀπάτης τὴν ὕλην κατέφλεξας.

Θεοτοκίον.

Λύσιν δίδου παισμάτων, μόνη Παντελόγητε Θεοχαρίτωτε, Κεχαριτωμένη, τῷ οἰκτρῷ καὶ ἀχρείῳ ἰκέτῃ σου, καὶ τόν σκοτασμόν μου, διάλυσον τῆς διανοίας, καὶ πρὸς φῶς μετανοίας με ἴθυνον.

Καταβασία. Ἐξέστη τά σύμπαντα...

ᾠδὴ στ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ο τοῦ Χριστοῦ Ἀθλητῆς, καὶ στρατιώτης ἀήττητος, ὁ μέγας τῶν εὐσεβῶν, προστάτης καὶ ἔφορος, ὑμνεῖσθω ἐν ἁσμασι, Μηνᾶς ὁ θεόφρων, ὁ θαυμάτων βλύζων χάριτας.

Φωστήρ ἔδειχθης λαμπρός, ἐν Ἀθληταῖς Μηνᾶ ἔνδοξε, θαυμάτων λαμπαδοῦχῶν, δωρεάν τοῖς πέρασι, καὶ νέφη τῶν θλίψεων, καὶ κινδύνων νύκτα, διαλύων τῇ σῆ χάριτι.

Ο δύνας τὰς χαλεπὰς, ἐπὶ τριβόλων συρόμενος, ἐνέγκας καρτερικῶς, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος, τὰ κέντρα συνέτριψας, τοῦ δεινοῦ Βελίαρ, καὶ λαμπρῶς Μηνᾶ δεδόξασαι.

Θεοτοκίον.

Ρυσθεῖν τῆς τοῦ ἐχθροῦ, αἰχμαλωσίας τῆς χείρονος, τῆς συμπαθείας τῆς σῆς,

Παρθένε χρηστότητι· σὺ γάρ μου βοήθεια, καὶ ἐν σοὶ ἐλπίζω, ὁ προστρέχων τῇ σῆ χάριτι.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην...

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε τῆς ἐπικήρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, σέ Ἀθλοφόρε κοινωνόν, Μηνᾶ Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Μεγάλης πρόξενος ἡμῖν, ὑπάρχει θυμηδίας, ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων, κατὰ παθῶν ἀνδρείαν καὶ ἀριστείαν κατ' ἐχθρῶν ἐπιδεικνυμένη, ἐν φαιδρᾷ καὶ προσηνεῖ ὁμολογίας χάριτι. Δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ φιλέορτοι πάντες εὐφρανθῶμεν, τῆς προσκαιροῦ εὐφροσύνης τὴν κρείττονα καὶ τελεωτέραν, Μηνᾶ τοῦ Ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τελοῦντες, καὶ λαμβάνοντες παθῶν δῶρον τὴν λύσιν τούτων δέ δοτήρ, Χριστός ὁ Θεός ὑπάρχει, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Συναξάριον.

Τῇ ια' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυτος Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ Κοιταίῳ.

Στίχ. Αἴγυπτος ὄντως, εἰ τέκοι, τίκτει μέγα.

Τμηθεὶς ἀληθὲς τοῦτο Μηνᾶς δεικνύει.

Μηνᾶς ἐνδεκάτῃ ἔτλη ξίφος γηθόσυνος κήρ.

Ο ὅτος ἐξ Αἰγύπτου ἀνατείλας, ἦν ἐπὶ τῆ βασιλείας Μαξιμιανοῦ, στρατευόμενο ἐν τοῖς Γουμέροις (στρατιωτικοῖς τάγμασι) τοῖς λεγομένοις Ρουταλικοῖς, ὑπ' Ἀργυρσκῶ ἡγεμόνι, ἐν τῷ Κοιταίῳ, ἢ Κοιταί Φρυγίας Σαλουταρίας (ὕγεινῆς). Μὴ ἀνεχμενος δέ καθορᾶν τὴν εἰδώλων πλάνην πα

ρησιαζομένην, εἰς τό ὄρος ἀνήλθε, νηστεύσας ἑαυτὸν καθαίρων καὶ προσευχαῖς. Ἰκανῶς δὲ στομάσας ἑαυτὸν, καὶ τῷ θεῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ τὴν ψυχὴν ἀναφλέξας, ἐκ τοῦ ὄρους κατήλθε. Καὶ στάς ἐν μέσῳ τῶν εἰδωλολατρῶν, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν αἰκισθεὶς, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τὰς σάρκας καταξανθεὶς, καὶ καυτῆρσι προσομιλήσας πυρός, καὶ τριβόλοις ἐν τῷ ἀφειδῶς ἔλκεσθαι, ἅπαν τὸ σῶμα διαλωβηθεὶς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευταίαν, πλείστων παραδόξων θαυμάτων αὐτουργός δεικνύμενος, καὶ μέγας προστάτης καὶ βοηθός τῶν ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσι καὶ ἀνάγκαις φαινόμενος, πιστῶς ἐπικαλουμένοις τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα, ὡς ἐν ἐκτάσει διέξεισιν ἢ κατ' αὐτὸν Ἱστορία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βίκτωρος.

Στίχ. Οὐ δειλιῶν ἦν οὐδὲ Βίκτωρ πρὸς ξίφος
Πᾶσαν μακρὰν που καρδίας θεῖς δειλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βικεντίου τοῦ Διακόνου.

Στίχ. Βληθεὶς ὁ Βικέντιος ἐν φρουρᾷ φέρει
Λυθεὶς δὲ φρουρᾶς σαρκικῆς ἄνω τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος.

Στίχ. Δένδροις Στεφανίς προσδεθεῖσα φοινίκων
Τῶν Μαρτύρων ἠνθησεν ὡς Φοῖνιξ μέσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρός ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου Στουδίου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Πολλὰς ἀμοιβὰς Θεόδωρε τρισμάκαρ
Βίου μεταστάς, ὡς εὐ βιούς προσδόκα.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

᾿Ωδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ως ἄκμων ἀνάλωτος, ταῖς πολυτρόποις ὤφθης στρεβλώσῃσι, καὶ τὰς στρέβλας τῆς πλάνης, καὶ τοῦ δολίου τὰ μηχανήματα, τῇ σῇ ἐνστάσει καθεῖλες καὶ ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ακτίσι τῶν ἄθλων σου, τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς ἐξέφηνας, καὶ ροαῖς τῶν αἱμάτων, τῆς ἀσεβείας τὸ πῦρ κατέσβεσας· νῦν δὲ πυρσεύεις ἡμᾶς τοῖς σοῖς θαύμασι, καὶ δωρεαῖς μυστικαῖς, θαυματοφόρε Μηνᾶ.

Δυνάμει τῇ κρείττονι, ὡς στρατιώτης τῷ πανδοχεῖ ἐπιστάς, ὡς ἐξ ὕπνου ἐγειρεῖς, τὸν παρ' αὐτοῦ φονευθέντα πικρῶς, καὶ τοῦτον ψάλλειν Μηνᾶ ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ, ὁ τῶν ἀπάντων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνος πυρίμορφος, τὸν Βασιλέα φέρεις τῆς κτίσεως, καὶ ὡς βρέφος συνέχεις, τὸν τῇ παλάμῃ πάντα συνέχοντα, Θεοχαρίτωτε Κόρη Πανάμωμε· διὸ χειρὸς τῆς πικρᾶς, ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν...

᾿Ωδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἅγιον.

Γενναιότητι Μάρτυς ἀνενδότω, τὸν ἀγῶνα τὸν σόν, διήνυσας προθύμως, καὶ τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ ἀνέδραμες, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην, παρ' οὐ τῶν σῶν καμάτων, ἐδέξω τὰ βραβεῖα.

Εκτριβόμενος ράκεσι τριχίνοις, καὶ λαμπάσι πυρός, φλεγόμενος παμμάκαρ, τὸ ἡμαγμένον σῶμα καὶ κατάστικτον, ξέσῃσιν ἀτρύτοις, ὕμεις τὸν Σωτῆρα, τὸν σὲ λαμπρῶς ρωννῶντα.

Ρεῖθροις Μάρτυς τῶν θείων σου αἱμάτων, τὴν σεπτὴν τοῦ Χριστοῦ, ἀρδεύεις Ἐκκλησίαν· ἀποτμηθεὶς γὰρ μάκαρ ἀνελήλυθας, πρὸς τὰς ὑπὲρ λόγον, θείας ἀπολαύσεις, ὡς Μάρτυς νικηφόρος.

Θεοτοκίον.

Αειπάρθενε Κόρη Θεοτόκε, τοῦ ἀδύτου φωτός, ὑπέρλαμπρον δοχεῖον, τῇ θεαυγεί λαμπρότητι τῆς δόξης σου, τὴν ἔσκοτισμένην, φώτισον ψυχὴν μου, καὶ σώσον με Παρθένε.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς...

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Στεφάνῳ ἀφθαρσίας καλλωπισθεῖς, τῆς ζωῆς τῆς ἀγήρω ἠξίωσαι, Μάρτυς Μηνᾶ, ὡς καταπαλαίσας τὸν δυσμενῆ, καὶ τοῖς οἰκειοῖς μέλεσι, τὸν Χριστὸν δοξάσας ἀθλητικῶς· ᾧ πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς σὲ διαφέροντας, ζέοντι πόθῳ μακαρίζοντας.

Ιλέψ σου ἐν ὄμματι Ἀθλητά, τοῖς φωνοῦσι τὴν κλῆσιν σου πάντοτε, ἀπό ψυχῆς, νέμεις τὰ αἰτήματα συμπαθῶς, καὶ τῶν κρυπτῶν φανέρωσιν, καὶ ἀπολεσθέντων δηλοποιεῖς. Διό σε ὡς προστάτην, ἡμῶν καὶ προμηθέα, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Μεγάλως ἐδοξάσθης παρά Χριστοῦ, ὑπέρ σου τό σὸν αἷμα ἐξέχεας, ἄθλοις στεροῖς, μάκαρ διαθλήσας ὑπερφυῶς· ἐνθεν προφθάνεις ἅπαντας, τοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις καὶ συμφοραῖς, καὶ σώζεις ἐν ἀνάγκαις, καὶ θλίψεις παντοίαις, τοὺς ἀδοκῆτως περιπίπτοντας.

Οπάνσεπτός σου οἶκος καὶ εὐαγής, ὡς λιμὴν καθορᾶται ἀχείμαστος, ὡς ἀληθῶς, ἐνθα καταφεύγοντας Ἀθλητά, πάσης ὀργῆς λυτρούμεθα, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ τρικυ-

μιῶν· ἀλλὰ κάμου τὸν ὕμνον, ὡς δῶρον Μάρτυς δέξαι, καὶ βοηθός μοι ἔσο πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Υψίστου ἐνδιαίτημα λογικόν, φαινότατον ἔμπνουν παλάτιον, θεῖε ναέ, σκήνωμα περιδοξον καὶ λαμπρόν, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ σωματωθέντος ἐκ σῆς γαστρὸς, Παρθένε Θεοτόκε, τῆς ἄνω βασιλείας, ἡμᾶς ἀξίωσον δεόμεθα.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής...

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο τοῦ ἐχθροῦ τὴν πλάνην, καταβαλὼν μαρτυρικῶς, Χριστὸν τὸν πάντων Δεσπότην, ἐδόξασας περιφανῶς, Μηνᾶ Μαρτύρων ἀκρότης· διό σε πάντες τιμῶμεν.

Θεοτοκίον.

Εν σοί Πανάχραντε Κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι, καὶ τοὺς βροτούς ὀδηγοῦσιν, ἐνθα Ἀγγέλων χορεῖται, καὶ πάντων Ἀγίων δῆμοι.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν εὐκλεῆ τοῦ Σωτῆρος Μεγαλομάρτυρα, Μηνᾶν τὸν ἀριστέα, εὐσεβείας τῶν ἄθλων, ὑμνήσωμεν συμφώνως ἁσμάτων ᾠδαῖς, πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες· Μὴ διαλίπης πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλοφόρε τῶν τιμώντων σε.

Εν τῷ σταδίῳ ἐπέστης μάκαρ αὐτόκλητος, καὶ τὴν ὁμολογίαν, τοῦ Χριστοῦ τὴν ἁγίαν, ἐνώπιον τυράννων καὶ δικαστῶν, ὡμο-

λόγησας ἔνδοξε, καί ἐναθλήσας νομίμως Μάρτυς Μηνᾶ, κατ' ἄξιαν τεθαυμάστωσαι.

Τήν δωρεάν τῶν θαυμάτων λαμπρῶς δεξάμενος, θαυματουργεῖς ἐν κόσμῳ, παραδόξως θεόφρον, καί πάντων τάς αἰτήσεις πληροῖς εὐμενῶς, καί ἐξαίρεις ἐκάστοτε, ἐξ ἀναγκῶν καί κινδύνων Μάρτυς Μηνᾶ, τῇ ταχείᾳ ἀντίληψει σου.

Τούς κοινωνούς τῆς σῆς δόξης οἶα συμμάρτυρας, Βίκτωρα Στεφανίδα, καί Βικέντιον ἄμα, παράλαβε προθύμως Μηνᾶ θαυμαστέ, καί πρεσβείαν ποιήσατε, ὑπέρ ἡμῶν πρός τόν πάντων Δημιουργόν, ὡς αὐτοῦ θεῖοι θεράποντες.

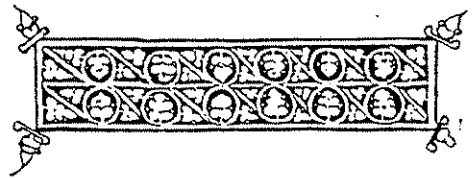
Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Οσυνάναρχος καί συναῖδιος, Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐν Εὐαγγελίοις ἔφη "Ὅστις με ἐνώπιον ὁμολογήσει τῶν ἀνθρώπων, κἀγὼ αὐτόν ἔμπροσθεν, Πατρός μου τοῦ ἐπουρανίου· τοῦτο οἱ ἐνδοξοὶ Μάρτυρες, Μηνᾶς σὺν τοῖς συνάθλοις, τοῖς ἔργοις ἐπλήρωσαν· τό γάρ σωτήριον τοῦ Σωτῆρος ὄνομα, ἐν ὄψει τυράννων, καί βασιλέων ὡμολόγησαν· ὑπέρ οὗ καί ἀθλήσαντες τῆς ἐπηγγελμένης δόξης ἠξιώθησαν. Ἄλλ' ὦ Μηνᾶ μακάριε, σὺν τοῖς συναθληταῖς σου, πρέσβευε ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε...

Δοξολογία μεγάλη καί ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καί ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. καί στ'. ᾠδή, Ἀπόστολον τόν ἐν τῷ Μηνολογίῳ, Εὐαγγέλιον τῆς κγ'. Ἀπριλίου, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Φύλαξ καί θερμότατος ἀρωγός, πέλων Ἀθλοφόρε, τῶν καλούντων σε ἐν παντί, πλήρου τάς αἰτήσεις, Μηνᾶ θαυματοβρύτα, τῶν πόθῳ ἐκζητούντων, τήν σὴν ἀντίληψιν.

Ἔτερον κοινόν τῶν τριῶν.

Υμνοὶς φιλομάρτυρες ἱεροῖς, Μηνᾶν τόν γενναῖον, καί τόν Βίκτωρα τόν στερρόν, σὺν τῷ Βικεντίῳ, καί Στεφανίδι ἄμα, ὡς ἀριστεῖς τοῦ Λόγου, ἐγκωμιάσωμεν.

Δίστιχον.

Πλήρου ὦ Μηνᾶ φωνάς τάς ἱκεσίους
Ἄς σοι Γεράσιμος θερμῶς ἀναπέμπει.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΜΗΝΑΝ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννα-
νίτου

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τό Κύριε εἰσά-
κουσον, μεθ' ὃ τό Θεός Κύριος ὡς συνήθως
καί τό ἐξῆς:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τήν τῶν θαυμάτων δωρεάν κεκτημένος,
θαυματοουργίαις διαπρέπεις ποικί-
λαις, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε Μηνᾶ θαυμαστέ-
δθεν τοὺς προστρέχοντας, τῇ θερμῇ ἀρωγῇ
σου, πάσης ἀπολύτρωσαι, ἐπηρείας καί βλά-
βης, καί εἰρηναίαν δώρησαι ζωήν, ταῖς πρός
Θεόν ἱκεσίαις σου Ἄγιε.

Δόξα. Τό αὐτό. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τάς δυνα-
στείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μή γάρ
σύ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύ-
σατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δέ διεφύλα-
ξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν
Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γάρ δούλους σώζεις
ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' ψαλμός καί ὁ κανὼν οὐ ἢ ἀκροστιχίς.

«Φύλαξ ἡμῖν ἔσο Μηνᾶ Ἀθλοφόρε. Γερασί-
μου».

ᾠδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Φρουρῶν μὴ ἐλλίπης καί συντηρῶν, τῇ
σῇ προστασίᾳ, ἀπό πάσης ἐπιβουλῆς,
καί βλάβης ἐχθροῦ τοῦ βροτοκτόνου, Μεγα-
λομάρτυς Μηνᾶ τοὺς τιμώντάς σε.

Υψόθεν ἐπίβλεπον εὐμενῶς, Μηνᾶ Ἀ-
θλοφόρε, ὡς προστάτης ἡμῶν θερμός,
καί δέξαι ἡμῶν τάς ἱκεσίας, καί τά αἰτήματα
πλήρωσον Ἄγιε.

Λεόντων τάς μύλας τῶν νοητῶν, ὀδύνας
καί πόνους, ἀπειλούντων ἡμῖν ἀεὶ, σύν-
τριψον Μηνᾶ τῇ σῇ πρεσβείᾳ καί ἀσινεῖς
ἡμᾶς φύλαττε πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Αγνόν με καί σώματι καί ψυχῇ, καί πάση
αἰσθήσει, διατήρει Μῆτερ Θεοῦ, καί
δίδου μοι ἄφεσιν πταισμάτων, τῇ πρός Χρι-
στόν μητρικῇ παρρησίᾳ σου.

ᾠδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

≡ ενοτρόπων θαυμάτων, τάς δωρεάς
≡ πάντοτε, βλύζων σου ὁ ἅγιος οἶκος,

Πνεύματος χάριτι, παύει νοσήματα, καί χαλεπὰς ἀλγηδόνας, καί παρέχει ἅπασι, χάριν καί ἔλεος.

Ηδοθεῖσα σοι χάρις, παρά Θεοῦ Ἁγίε, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου, ἐναπαστράπτουσα, νύκτα τῶν θλίψεων, καί πειρασμῶν σκοτομήνην, διαλύει τάχιστα, τῶν προσιόντων σοι.

Μέγας πέλων προστάτης, καί βοηθός ἐτοιμος, τῶν περιπιπτόντων κινδύνους καί περιστάσεις, βοήθει πάντοτε, τῇ σῇ θερμῇ ἀντιλήψει, Μηνᾶ παμμακάριστε, τοῖς σοῖ προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Ιλασμόν τῶν πταισμάτων, καί τῶν παθῶν λύτρωσιν, καί τῇ ραθυμούσῃ ψυχῇ μου, θείαν ἐγρήγορσιν, παράσχου Δέσποινα, οἷα πηγὴ τοῦ ἔλεους, καί πρὸς μετανοίας με, ὀδὸν ὀδήγησον.

Διάσωσον Μεγαλομάρτυς Κυρίου Μηνᾶ θεόφρον, πάσης νόσου καί πειρασμῶν τε καί θλίψεων τοὺς ἀδιστακτῶς προστρέχοντας τῇ σῇ σκέπῃ.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενεΐα...

Αἴτησις καί τό Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῇ.

Τήν σὴν ἀρωγὴν, αἰεὶ ἐπιβοώμενοι, κινδύνων πολλῶν, καί θλίψεων λυτρούμεθα· σὺ γάρ προστάτης ἐνθεός, καί θερμός ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, τοῖς εὐσεβέσι Μηνᾶ θαυμαστέ, βραβεύων τοῖς πᾶσι τὰ σωτήρια.

Ἦδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοσημάτων ἀπάλλαξον, τῇ σῇ θερμοτάτῃ πρεσβείᾳ Ἁγίε, καί ποικίλων περιστά-

σεων, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Εν ὀδύνῃ με κείμενον, φάνηθι καί ἴασαι Μηνᾶ ἔνδοξε, καί τό ἄλγος τῆς καρδίας μου, τῇ σῇ μεταποίησον χρηστότητι.

Συμπαθῶς ἐπικλώμενος, ἅπαντας προφθάνεις τοὺς κινδυνεύοντας, καί βραβεύεις τὰ αἰτήματα, τοῖς θερμῶς φοιτῶσι τῷ τεμένει σου.

Θεοτοκίον.

Ο τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, ἐν τῇ σῇ νηδύϊ χωρεῖται Ἁχραντε, τὸν Ἀδάμ ἀνακαλούμενος, πρὸς τὴν πρώτην εὐκλειαν ὡς εὐσπλαγχνός.

Ἦδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Μόνον ὡς φωνῶ, τὴν ἁγίαν Μηνᾶ κλησίν σου, ἐπελθόντων ἐκλυτροῦμαι δυσχερῶν· διὰ τοῦτο σε προστάτην ἐπιγράφομαι.

Ηθλησας στερρῶς, καί ἐκπλήττεις τοῖς σοῖς θαύμασι, τοὺς τὴν σὴν αἰτοῦντας Μάρτυς ἀρωγὴν, καί ἐξαίρεις συνοχῆς πικρᾶς τοὺς πάσχοντας.

Νέκρωσον ἐχθρῶν, τῶν ἀσάρκων τὰ βουλεύματα, καθ' ἡμῶν ὠρουμένων ἀναιδῶς, καί εἰρήνην ἡμῖν αἰτεῖ ἀστασίαστον.

Θεοτοκίον.

Ανωθεν ἡμᾶς, ἐποπτεύεις Κόρη Ἰλεως, διαλύουσα ἐχθροῦ τὰς προσβολὰς, καί παράσχου τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Ακύμαντον, Ἀθλητὰ καί ἄκλυστον, τὸν ναόν σου ἐφευρόντες λιμένα, οἱ χειμαζόμενοι σάλῳ τοῦ βίου, θερμῶς ἐν τούτῳ προστρέχομεν Ἁγίε, καί πάσης ζάλης καί ὀργῆς, ἐκλυτροῦμεθα τῇ ἀντιλήψει σου.

Θεράπευσον, συμπαθεῖ ἐντεύξει σου, τὴν δεινῶς με κατασχοῦσαν ὀδύνην, καὶ τῆς ψυχῆς μου τὸν τάραχον παῦσον, καὶ τῆς καρδίας τὴν λύπην ἀφάνισον, Μάρτυς Μηνᾶ θαυματουργέ, καὶ Θεῶ με οἰκείωσαι δέομαι.

Λυτρούμενος, ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν ἐπηρεϊῶν καὶ κινδύνων, καὶ δυσπραγίας ἀπάσης καὶ βλάβης, καὶ χαλεπῶν περιστάσεων πάντοτε, μὴ διαλίπης Ἄθλητά, τοὺς πιστῶς τῆ πρεσβείᾳ σου σπεύδοντας.

Θεοτοκίον.

Ολόσωμον, τὴν πληγὴν ὁ δειλῆος, τῆ τοῦ πλάνου δεδεγμένος μανία, κείμαι ἡμίθνητος Κόρη ἐκτάδην· ἀλλὰ τῆ με χρηστότητι ζώωσον, καὶ ρύθμισόν μου τὴν ζωὴν, προσταγαῖς τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατεΐλαντος.

Διάσωσον Μεγαλομάρτυς Κυρίου Μηνᾶ θεόφρον, πάσης νόσου καὶ πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς ἀδιστακτῶς προστρέχοντας τῆ σῆ σκέπη.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου...

Αἵτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ταῖς τῶν θαυμάτων σου θεΐαις ἐλλάμψου, τῶν παθημάτων διώκεις σκοτόμαιναν, καὶ νέμεις υἰεΐαν καὶ λύτρωσιν, καὶ ὀξυτάτην βοήθειαν πάντοτε, Μηνᾶ τοῖς τελοῦσιν ἐν θλίψεσι.

Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ...

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβα-

λοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θεσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἄθλοφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Θαύμασι δεδόξασαι, καὶ δωρεαῖς θεοσδοτοῖς, καὶ ποικίλαις χάρισι, καὶ πλείσταις δυνάμεσι τῶν ἰάσεων, Ἄθλητά ἔνδοξε, ὡς λαμπρῶς ἀθλήσας· διὰ τοῦτο δυσωπούμέν σε· Ἡμᾶς ἀπάλλαξον, ἐξ ὀδυνηρῶν περιστάσεων, καὶ πόνων καὶ κακώσεων, καὶ ὀλεθροτόκων συμπτῶσεων, καὶ πλημμελημάτων, τὴν ἄφεσιν ἐξαίτησαι ἡμῖν, Μηνᾶ τοῖς πόθῳ προστρέχουσι, ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσι.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου...

Ὡδή ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Φυγαδεύεις πνευμάτων, ἀκαθάρτων τὰ σμήνη τῆ ἐπικλήσει σου, καὶ ἴασιν καὶ ρῶσιν, καὶ πᾶσαν ἄλλην δόσιν, ἀγαθὴν ὡς φιλάγαθος, ἡμῖν παρέχεις ἀεὶ, Μηνᾶ θαυματοφόρε.

Οἱ κινδύνοις ἐξαίφνης, περιπίπτοντες Μάρτυς τὴν σὴν ἀντίληψιν, θερμῶς ἐπικαλοῦνται, καὶ θάττον ἐκλυτροῦνται, τῆς δεινῆς περιστάσεως ὡς θαυμαστή σου Μηνᾶ, ἣν ἐκομίσω χάρις!

Ρῶσιν δίδου σωμάτων, καὶ ψυχῶν εὐρωστίαν ὡς συμπαθέστατος, ὁμόνοιαν ἐν βίῳ, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ εἰρήνης εὐστάθειαν, παρά Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν Μεγαλομάρτυς.

Θεοτοκίον.

Εξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ἐν μορφῇ τῇ βροτεία κόσμῳ ἀνέτειλεν, ὁ Ἥλιος τῆς δόξης, Χριστός ὁ φωτοδότης, οὐ ταῖς θεαῖς ἐλλάμψεσι, καταύγασόν μου τὸν νοῦν, Παρθένε Θεοτόκε.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Γέλως ὁράται, τῇ σῇ θερμῇ προστασία, ὁ ζητῶν ἀεὶ καταπιεῖν με δράκων· σὺ γάρ τούτου Μάρτυς, τὰς μηχανὰς συντρίβεις.

Εὐροίμι Μάρτυς, ἐν τῇ ὁδῷ τῇ τοῦ βίου, τὴν πρεσβείαν σου σκέπην καὶ ὁδηγίαν, πρὸς τὴν τῶν κρειττόνων, ἐπίδοσιν ἁγίαν.

Ράβδῳ ἁγία, τῆς σῆς θερμῆς προστασίας, ἡμᾶς πάντοτε ὁδήγει Ἄθλοφόρε, ἐπὶ τὰς εὐθείας, ὁδοῦς τῆς σωτηρίας.

Θεοτοκίον.

Αγγέλων δόξα, καὶ σωτηρία ἀνθρώπων, ὑπερένδοξε Ἄγνη Θεοκυητορ, σῶσον τοὺς σοὺς δούλους, μελλούσης καταδίκης.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Συντήρει ἀνωτέρους, ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν τῆς κακίας μακάριε, τοὺς ἀδιστακτῶ καρδία σε μεγαλύνοντας.

Ιάματα βλυστάνων, ὁ σεπτὸς ναὸς σου, τὰς ἀσθενείας ἰᾶται ἐκάστοτε, καὶ εὐφροσύνην παρέχει τοῖς σέ γεραίρουσι.

Μεγίστων σέ εἰδότες, αὐτουργόν θαυμάτων, τῇ σῇ προστρέχομεν χάριτι Ἄγιε, ἵνα ρυσθῶμεν κακίας τοῦ πολεμήτορος.

Ομέγας Ὁρθοδόξων, φύλαξ καὶ προστάτης, μὴ διαλίπης Μηνᾶ προμηθούμενος, τῶν εὐλαβῶς προσιόντων τῷ θείῳ οἴκῳ σου.

Θεοτοκίον.

Υψίστου θεῖε θρόνε, Κεχαριτωμένη, τὴν πεπτωκυῖαν ψυχὴν μου ἀνύψωσον, πρὸς ἀναβάσεις Παρθένε ζωῆς τῆς κρείττονος.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Χαίροις Ἄθλοφόρων κλέος σεπτόν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπροσμάχητος βοηθός· χαίροις τῶν θαυμάτων, ἀκένωτος χειμάρρους, Μηνᾶ Μεγαλομάρτυς, ἡμῶν ἀντίληψις.

Κόσμου τὴν στρατείαν καταλιπὼν, ὅλη τῇ καρδίᾳ, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ τῆς εὐσεβείας, ζωσάμενος τὰ ὄπλα, καθεῖλες Ἄθλοφόρε, ἐχθρῶν παράταξιν.

Χαίρων ὁμολόγησας τὸν Χριστόν, ἐπί δυσσεβούντων, καὶ ἠγωνίσαι καρτερῶς ὀθενέδοξάσθης, λαμπρῶς Μεγαλομάρτυς, καὶ μέγας ἀντιλήπτωρ ἡμῶν γεγένησαι.

Χαίροις εὐσεβούντων ὁ ἄρωγός, ρύστης τῶν ἐν θλίψει, καὶ πασχόντων ὁ βοηθός· χαίροις ὁ προφθάνων, τοὺς σέ προσκαλουμένους, καὶ χαλεπῶν κινδύνων, ἡμᾶς ρυόμενος.

Μόνους ἀνυποίστους ὑπενεγκῶν, πόνων τῶν ἐν βίῳ, ἀναγκῶν τε καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων νόσων, ἀτρώτους ἡμᾶς τήρει, Μηνᾶ τοὺς σέ προστάτην, θερμόν πλουτήσαντα.

Καθ' ὕπαρ καὶ ὄναρ ὑπερφυῶς, φαινόμενος Μάρτυς, διασώζεις πάντα πιστόν· ὄθεν ἡμᾶς ρύου, τῆς τοῦ ἐχθροῦ μανίας, καὶ πάσης ἐπηρείας, Μηναῖ ἐκάστοτε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

Τό τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν τό ἐξῆς:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μέγας ἀντιλήπτωρ καὶ θερμός, πέλων πρεσβευτῆς πρὸς τὸν Κτίστην, ὡς συμπα-

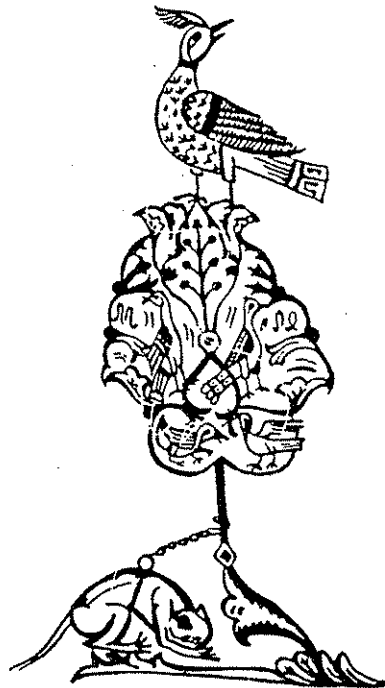
θέστατος, τῶν ὑπὸ τὴν σκέπην σου, καταφευγόντων αἰεὶ, Ἀθλοφόρε πανθαύμαστε, λυτροῦσαι κινδύνων, ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ χαλεπῶν προσβολῶν, βλάβης τοῦ ἐχθροῦ καὶ μανίας, δυσχερείας πάσης καὶ λύπης, ἐνδοξε Μηναῖ τοὺς σέ γεραίροντας.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δίστιχον.

Ἀεὶ φύλαξ ἔσο μοι Μηναῖ παμμάκαρ
Γερασίμω σπεύδοντι τῇ ἀρωγῇ σου.

ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΤΑ
ΜΗΝΑΝ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ.

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τόν τοῦ Κυρίου εὐκλεῆ Μεγαλομάρ-
τυρα
Καί Ἐκκλησίας τόν προστάτην τόν θερ-
μότατον
Μακαρίζομέν σε πάντες Μηνᾶ παμμά-
καρ'
Ἄλλ' ὡς πᾶσι βοηθῶν τοῖς κινδυνεύ-
ουσι
Πάσης ρύου συμφορᾶς καί περιστάσεως
Τούς βοῶντάς σοι, χαίροις Μάρτυς
πολύαθλε.

Αγγελος ἐν ἀθλήσει, ἀληθῶς ἀνεδείχθης,
Μηνᾶ ὑπερφῶς ἐναθλήσας· διό καί
ἀξίων ἀμοιβῶν, παρά Χριστοῦ δοξασθεῖς
κατηξίωσαι, δι' ὧν παρέχεις ἅπασι, βοήθειαν
τοῖς ἐκβοῶσι.

Χαῖρε δι' οὗ ὁ Χριστός ἐκλάμπει
χαῖρε δι' οὗ ὁ ἐχθρός στενάζει
χαῖρε τῆς Αἰγύπτου ὁ φοῖνιξ ὁ εὐκαρπος
χαῖρε τοῦ Σωτῆρος ὀπλίτης περίδοξος
χαῖρε ὕψος τῆς φρονήσεως ὡς τῶν ἄνω
ἐραστής
χαῖρε βάθος θείας γνώσεως ὡς τοῦ
Λόγου μιμητής
χαῖρε ὅτι ἀθλήσας τόν Χριστόν μεγα-
λύνεις

χαῖρε ὅτι νικήσας τόν ἐχθρόν κατα-
σχύνεις
χαῖρε λαμπτήρ ἀθλήσεως πάμφωτος
χαῖρε πυρσός τῆς χάριτος ἄδυτος
χαῖρε δι' οὗ ἡ ἀπάτη τροποῦται
χαῖρε δι' οὗ πᾶς πιστός κραταιοῦται
χαίροις Μάρτυς πολυάθλε.

Βλέπων τῆς ἀσεβείας, τήν ἀχλύν κεχυμέ-
νην, ἐμάκρυνας ἐν ὄρεσι φεύγων, στρα-
τείαν, καταλιπὼν φθαρτήν, καί σεαυτόν πρὸς
ἄθλησιν ἐγύμνασας, νηστείας καί δεήσεσι,
Μηνᾶ σχολάζων καί κραυγάζων.

Ἄλληλοῦϊα.

Γνώσιν θείαν πλουτήσας, ἐν σοφίᾳ τῆ
ἄνω, αὐτόκλητος Μηνᾶ τῷ σταδίῳ, προ-
σῆλθες καί φωνῆ σταθηρᾶ, τοῦ Χριστοῦ τό
ὄνομα ὠμολόγησας· διό τήν παρρησίαν σου,
ἀγάμενοι ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε ὁ κῆρυξ τῆς εὐσεβείας
χαῖρε ἡ πτώσις τῆς ἀσεβείας
χαῖρε τοῦ Σωτῆρος κηρύξας τό ὄνομα
χαῖρε τῶν ἀπίστων ἐλέγξας τό φρόνημα
χαῖρε νοῦς ὁ ὑπερκόσμιος ὡς Χριστόν ἐπιπο-
θῶν
χαῖρε ροῦς ὄντως ὁ ἐμπλεως ἐξ ὑδάτων μυστι-
κῶν

χαῖρε ὅτι ἠρνήσω τὰ ἐπίγεια πάντα
 χαῖρε ὅτι ἐκτίσω τὰ οὐράνια ἅμα
 χαῖρε φθαρτῆς στρατείας ὑπέρτερος
 χαῖρε χοροῦ Ἁγγέλων συμμετοχος
 χαῖρε ἐχθρῶν καταπλήξας τόν δῆμον
 χαῖρε πιστούς συγκινήσας πρὸς ὕμνον
 χαίροις Μάρτυς πολυάθλε.

Δόξαν τὴν τοῦ Σωτῆρος, ἐν δυνάμει ἁγία,
 κηρύξας εὐθαρσῶς Ἁθλοφόρε, εἰδώλων
 τὴν ἀπάτην τρανώς, τῇ ἀνενδότῳ στάσει
 ἐθριάμβευσας, καὶ αἶνον χαριστήριον,
 Μηνᾶ προσῆδες τῷ Κυρίῳ.

Ἄλληλουῖα.

Ενεὸς τοῖς σοῖς λόγοις, καὶ ἐμβρόντητος
 ὦφθη, ὁ ἄρχων τῆς ἀπάτης θεόφρον,
 καὶ κολακείαις σε καὶ ποιναῖς, ἐπειρᾶτο τοῦ
 Χριστοῦ ἀποστῆσαι σε· ἡμεῖς δὲ τοὺς ἀγῶνάς
 σου, γεραίροντες ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε τὸ στόμα τῆς παρρησίας
 χαῖρε ἀδάμας τῆς εὐανδρίας
 χαῖρε τὴν στρατείαν λιπῶν τὴν ἐπί-
 γειον
 χαῖρε τὴν πορείαν δραμῶν τὴν ἐπίπο-
 νον
 χαῖρε τὴν κέδρος ἢ στερέμνιος ἐν δει-
 νῶν ἐπιφοραῖς
 χαῖρε τεῖχος τὸ ἀτίνακτον ἀπειλῶν
 ταῖς προσβολαῖς
 χαῖρε ὅτι τῆς πλάνης τὴν ἀπάτην
 καθεῖλες
 χαῖρε ὅτι τὸ μένος τοῦς Βελίαρ ἀνεῖ-
 λες

χαῖρε Χριστοῦ στρατιῶτα ἄριστε
 χαῖρε κλεινὴ Ἁθλοφόρε ἅγιε
 χαῖρε εἰκῶν ἄρραγοῦς καρτερίας
 χαῖρε λειμῶν εὐανθῆς εὐσεβείας
 χαίροις Μάρτυς πολυάθλε.

Ζέοντι ὑπερξέσας, ἐν θυμῷ ὁ διώκτης,
 πικραῖς σε ὑποβάλλει αἰκίαις, μὴ εἰδώς
 τὴν ἐν σοὶ θαυμαστώς, ἐνεργοῦσαν τοῦ Χρι-

στοῦ θεῖαν δύναμιν, δι' ἧς πάντων ἀνάλωτος,
 μάρτυς Μηνᾶ ὦφθης κραυγάζων·

Ἄλληλουῖα.

Ηνεγκας ἀνενδότως, τὰς στρεβλώσεις
 θεόφρον, νευρούμενος ἀγάπῃ τῇ θεῖα·
 καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος τανυσθεῖς, ὠμοῖς βουνεύ-
 ροις ἐξάνθης τὸ σῶμά σου, ἐκπλήττων τῇ ἀν-
 δρεία σου, τοὺς ἐκβοῶντάς σοι τοιαῦτα·

χαῖρε ἡ πέτρα τῆς καρτερίας
 χαῖρε ἡ στήλη τῆς εὐνυχίας
 χαῖρε τῶν βουνεύρων ἐνέγκας τὴν
 κάκωσιν
 χαῖρε τῶν εἰδώλων αἰσχύνας τὴν
 πλάνησιν
 χαῖρε πύργος ἐδραιότατος Ἐκκλη-
 σίας τοῦ Χριστοῦ
 χαῖρε μάχαιρα ἡ τέμνουσα ἐπινοίας
 τοῦ ἐχθροῦ
 χαῖρε ὅτι τοὺς ὄρους τοὺς φθαρτοῦς
 ὑπερέβης
 χαῖρε ὅτι ἐν πόνοις ἀκατάβλητος
 ἔστης

χαῖρε μορφή σεπτῆ καὶ αἰδέσιμος
 χαῖρε φωτὸς τῆς χάριτος ἐμπλεως
 χαῖρε Χριστοῦ ὁ ζηλώσας τὸ πάθος
 χαῖρε ἐχθροῦ ὁ νεκρῶσας τὸ κράτος
 χαίροις Μάρτυς πολυάθλε.

Θώρακα ἀληθείας, ἐνδυσάμενος Μάρτυς,
 ἀκλόνητος ἐν πᾶσιν ὥραθης, καὶ ἐν
 μᾶστιξιν ὀδυνηραῖς, δοκιμασθεῖς τόν ἐχθρόν
 ἐτραυμάτισας, καὶ ἐν στερρῷ φρονήματι, τῷ
 σέ δυναμοῦντι ἐβόας·

Ἄλληλουῖα.

Ισχυσας ἐν Κυρίῳ, ὑπομεῖναι ἀνδρείως,
 ἀνάρτησιν Μηνᾶ ἐν ἱκρίῳ· ἔνθεν τῶν
 τοῦ Σωτῆρος παθῶν, κοινωνός Ἁθλοφόρε
 ἐχρημάτισας, παιδεύων πρὸς τὰ κρείττονα,
 τοὺς ἐκβοῶντάς σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε ἀνδρείας ὁ ἔμπνους τύπος

χαῖρε σοφίας πάμφωτος λύχνος
 χαῖρε μιμητά τῶν παθῶν τοῦ Παντά-
 νακτος
 χαῖρε κοινωνέ δωρημάτων τῆς χάρι-
 τος
 χαῖρε πύργος ἀρραγέστατος εὐστα-
 θείας ψυχικῆς
 χαῖρε ἄστρον φαεινότατον εὐκληρίας
 θεϊκῆς
 χαῖρε ὅτι ἀνδρείως ἀνηρτήθης ἐν
 ξύλῳ
 χαῖρε ὅτι τελείως ἐνεκρώθης ἐν
 κόσμῳ
 χαῖρε βελῶν τοῦ Βελίαρ σύντριψις
 χαῖρε πιστῶν ἐν πόνοις ἐνίσχυσις
 χαῖρε Χριστοῦ τῶν παθῶν κοινωνή-
 σασ
 χαῖρε ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις συντρίψας
 χαίροις Μάρτυς πολυάθλε.

Κρεμασθεῖς ἐν ἰκρίῳ, σιδηρῶν ὑπ' ὀνό-
 χων, ἐξέσθης ἀπηνῶς τό σαρκίον, δι' οὗ
 τοὺς χιτῶνας τῆς φθορᾶς, ἀποβαλὼν ἀθανα-
 σίας ἔνδυμα, ἡμφίεσαι ἐν Πνεύματι, Μηνᾶ
 τῷ Κυρίῳ κραυγάζων·

Ἄλληλούϊα.

Λάμπων τῇ καρτερίᾳ ὡς ὀπλίτης Κυρίου,
 καὶ θεῖα Ἄθλητά χορηγία, οὐκ ἠσθάνου
 πόνων τῶν πικρῶν, ἐκτριβομένου ράκεσι τοῦ
 σώματος· διό τὴν καρτερίαν σου, Μηνᾶ θαυ-
 μάζοντες βοῶμεν·

Χαῖρε ἀνάλωτος ἐν βασάνοις
 χαῖρε ἀήττητος ἐν τοῖς ἄθλοις
 χαῖρε Ἄθλοφόρε Χριστοῦ πολυθαύ-
 μαστε
 χαῖρε Ἄσωμάτων Ἀγγέλων ἐφά-
 μιλλε
 χαῖρε νίκην ὁ ἀράμενος κατ' ἐχθρῶν
 περιφανῆ
 χαῖρε λέσχην λύσας ἅπασαν πλάνης
 τὴν ἀσυμφανῆ
 χαῖρε ὅτι τὰς σάρκας ἀπηνῶς κατεξέ-
 σθης

χαῖρε ὅτι λαμπάσι τὰς πληγὰς κατε-
 φλέχθης
 χαῖρε Χριστοῦ ὀπλίτης ἀήττητος
 χαῖρε πιστῶν λιμὴν ὁ ἀχείμαστος
 χαῖρε ἐχθρῶν καταπλήξας τὰς φρένας
 χαῖρε δεινὰς ἀποτρέπων ἐνεδράς·
 χαίροις Μάρτυς πολυάθλε.

Μέγας ἐν τοῖς ἀγῶσι, καὶ ἀήττητος ὄφθης,
 φωτός ἐνδεδυμένος τὰ ὄπλα, καὶ τοῦ
 σκότους τὰς ἀρχὰς ἐλῶν, πρὸς τὸ φῶς ἀνέ-
 δραμες τὸ ἀνέσπερον, θέσει Μηνᾶ θεοῦμενος,
 καὶ τῇ Τριάδι ἀεὶ ψάλλον·

Ἄλληλούϊα.

Νόμοις τῆς εὐσεβείας, τὴν καρδίαν τειχί-
 σας, ἐν πᾶσιν ὑπερίσχυσας Μάρτυς, καὶ
 καθελὼν ἐχθρῶν τὴν ἰσχύν, τῆς θείας ἀγάπης
 τὸ κράτος ἐδειξας, πρὸς ἣν ἐκκαίεις ἅπαντας,
 τοὺς ὁμοφώνως σοὶ βοῶντας·

Χαῖρε ὁ ἄνθραξ ἀγάπης θείας
 χαῖρε τὸ κρίνον τῆς ἀφθαρσίας
 χαῖρε εὐσεβείας τρανώσας τὴν δύνα-
 μιν
 χαῖρε ἀσεβείας ἐκλύσας τὴν σύμψη-
 ξιν
 χαῖρε βότρυς ὁ γλυκύτατος τῆς ἀμπέ-
 λου τῆς ζωῆς
 χαῖρε ὄρηξ εὐθαλέστατος τῆς ἀθλη-
 τικῆς ροπῆς
 χαῖρε ὅτι ἀνδρείως τὸν ἀγῶνα ἀνύεις
 χαῖρε ὅτι τὸ θράσος τοῦ δολίου
 ἐκλύεις
 χαῖρε κλεινῶν Μαρτύρων ὠράϊσμα
 χαῖρε πιστῶν τὸ θεῖον ἀγλαΐσμα
 χαῖρε Μηνᾶ Ἄθλητά νικηφόρε
 χαῖρε Χριστοῦ θαυμαστέ Ἄθλοφόρε
 χαίροις Μάρτυς πολυάθλε.

Ξένους ἄθλους ἀνύσας, ἀήττητῳ καρδίᾳ,
 ξενίζεις τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῇ
 σοὶ δοθείσῃ παρά Χριστοῦ, πλουσιωτάτῃ Ἄ-
 θλοφόρε χάριτι· ὅτι προφθάνεις πάντοτε,
 τοὺς καλοῦντάς σε καὶ βοῶντας·

Ἄλληλούϊα.

Ολον ἔχων τόν πόθον, πρὸς Χριστόν Ἄθλοφόρε, ὑπέστης τὴν τομὴν τοῦ αὐχένου, καὶ νικηφόρος πρὸς οὐρανῶν, τὰ ἀεῖζωα ἀνήλθες σκηνώματα, χάριν βλύζων καὶ ἔλεος, Μηνᾶ τοῖς πόθῳ σοι βοῶσι·

Χαῖρε Μαρτύρων μέγιστον κλέος
 χαῖρε ἀπάντων πιστῶν τό σθένος
 χαῖρε τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξά-
 μενος
 χαῖρε τῶν δαιμόνων τὴν πλάνην τρε-
 ψάμενος
 χαῖρε ρεῖθρον διειδέστατον σωτηρίου
 ἐκ πηγῆς
 χαῖρε δρόσος θεοδώρητος εὐφροσύ-
 νης ψυχικῆς
 χαῖρε ὅτι προφθάνεις τοὺς θερμῶς σε
 καλοῦντας
 χαῖρε ὅτι λυτροῦσαι τοὺς ἐν πόνοις
 τελοῦντας
 χαῖρε Χριστοῦ ὄρων τὴν λαμπρότητα
 χαῖρε ἐχθροῦ σοβῶν τὴν κακότητα
 χαῖρε ζωῆς ἀπολαύων τοῦ ξύλου
 χαῖρε φωτός ἐντροφῶν πανολβίου
 χαίροις Μάρτυς πολυάθλε.

Παραδόξως ἐπώφθης, οἷάπερ στρατιώτης, φωνεῖ τῷ ξενοδόχῳ θεόφρον, καὶ τὸν νεκρωθέντα ὑπ' αὐτοῦ, θαυμαστῶς Ἄθλοφόρε ἀνεζώσας· διό τό μεγαλεῖον σου, θαυμάζοντες Θεῷ βοῶμεν·

Ἄλληλούϊα.

Ρήμασί σου ἀγίοις, εἷξαντες Ἄθλοφόρε, μετήνεγκαν τό θεῖόν σου σῶμα, εἰς Αἴγυπτον πιστοὶ εὐλαβῶς, ἀγιασμόν βλύζον καὶ χάριν ἄφθονον, τοῖς πίστει καταφεύγουσι, καὶ ἐκβοῶσί σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε ἡ βάσις τῆς Ἐκκλησίας
 χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀθυμίας
 χαῖρε τῆς Αἰγύπτου βλαστός εὐθαλέ-
 στατος

χαῖρε Κοτταίου φρουρός ἀσφαλέστα-
 τος
 χαῖρε στήριγμα ἀκράδαντον εὐσεβῶν
 Χριστιανῶν
 χαῖρε τρύφημα οὐράνιον τεθλιμμένων
 καρδιῶν
 χαῖρε ὅτι τὸν πρόην νεκρωθέντα
 ἐγείρεις
 χαῖρε ὅτι ἐν τούτῳ τὸν φονέα ἐκπλήτ-
 τεις
 χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀκένωτος
 χαῖρε πολλῶν χαρίτων ἀνάπλεως
 χαῖρε πιστῶν ἐκκληρῶν τὰς αἰτήσεις
 χαῖρε ἡμῖν χορηγῶν θείας δόσεις
 χαίροις Μάρτυς πολυάθλε.

Σύντρομος ἐγεγόνει, ὅτε ἔβλεψε ζῶντα, τὸν δούλον ὃν ὁ ἄρχων ἐθρήνει· ἐν ριπῇ γάρ Μηνᾶ ἐπιστάς, σὺν τοῖς σοῖς συναθληταῖς τοῦτον ἤρπασας, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, τὸν δίσκον κρατοῦντα καὶ βοῶντα·

Ἄλληλούϊα.

Τὸν ναόν σου τὸν θεῖον, ὡς σωτήριον ὄρμον, εὐρόντες οἱ πιστοὶ Ἄθλοφόρε, ἐν πάσῃ ἀνάγκῃ πρὸς αὐτόν, προσιόντες τρυφῶμεν τῆς σῆς χάριτος, καὶ τῶν δεινῶν λυτρούμενοι, εὐγνωμόνως σοι ἐκβοῶμεν·

Χαῖρε ὁ μέγας ἐν θαυμασίοις
 χαῖρε ὁ ἐνδοξος ἐν Ἁγίοις
 χαῖρε ὁ τὸν δούλον πνιγμονῆς ρυσά-
 μενος
 χαῖρε ὁ καὶ ὄναρ καὶ ὕπαρ φαινόμενος
 χαῖρε ἔργων τῶν τῆς χάριτος αὐτουρ-
 γός περιφανῆς
 χαῖρε πάντων τῶν ἐν θλίψει βοηθός
 καὶ λυτρωτῆς
 χαῖρε ὅτι ταχέως τοῖς καλοῦσί σε
 σπεύδεις
 χαῖρε ὅτι τοῖς πᾶσι σωτηρίαν παρέ-
 χεις
 χαῖρε πιστοῦ γυναιίου διάσωσις

χαῖρε ἀνδρός ἐκτρόπου σωφρόνησις
χαῖρε πιστῶν περιλάλητον εὐχος
χαῖρε ἡμῶν θεοβράβευτον ἔρκος
χαίροις Μάρτυς πολυάθλε.

Υμνοῖς σου τοὺς ἀγῶνας, καὶ θαυμάτων
τὴν χάριν, ὑμνοῦμεν Μηνᾶ Μεγαλομάρ-
τυς· ἀλλ' ὡς πάντων θερμός ἀρωγός, δίδου
ἀεὶ ἡμῖν τὴν σὴν βοήθειαν· ἰδοὺ γάρ τῇ πρε-
σβείᾳ σου, προστρέχομεν Θεῷ βοῶντες·

Ἄλληλούϊα.

Φῶς τό αὐλον βλέπων, τῆς Ἀγίας Τριά-
δος, καὶ κάλλος τό ἀμήχανον μάρτυς,
μὴ παύσῃ ἐφορῶν καὶ φρουρῶν, τοὺς τῷ ἀγίῳ
ναῷ σου προστρέχοντας, καὶ πάντων πλήρου
Ἄγιε, τά αἰτήματα τῶν βοῶντων·

χαῖρε πιστῶν ὁ μέγας προστάτης
χαῖρε Κυρίου ὁ παραστάτης
χαῖρε γυναικός τῆς ἀλάλου ἡ Ἰασις
χαῖρε ἀσθενῶν ταχεῖα ἐπίσκεψις
χαῖρε ὅτι σφαγῆς ἔσωσας Ἡρακλείου
τόν λαόν
χαῖρε ὅτι ἄρδην ἔτρεψας τόν πολέ-
μιον ἐχθρόν
χαῖρε ὁ παραδόξως τόν χολόν θερα-
πεύσας
χαῖρε ὁ κατά κράτος τόν ἐχθρόν ἀνα-
τρέψας
χαῖρε Χριστοῦ σεπτόν καλλιέργημα
χαῖρε πιστῶν ἐν πᾶσι μελέτημα
χαῖρε δι' οὗ οἱ ἐχθροὶ ἐκπορθοῦνται
χαῖρε δι' οὗ οἱ πιστοὶ φωταυγοῦνται
χαίροις Μάρτυς πολυάθλε.

Χαίρων ἐν τοῖς ὑψίστοις, σὺν Ἀγίων τοῖς
δήμοις, χαράν τὴν ἀνεκλάλητον Μάρ-
τυς, πάσης λύπης καὶ ἀθυμίας, τὴν ὁμίχλην ἐξ
ἡμῶν ἀποδίωκε, Μηνᾶ τῇ ἀντιλήψει σου, ὡς
ἂν πάντες Θεῷ βοῶμεν·

Ἄλληλούϊα.

Ψυχικὴν σωτηρίαν, καὶ παθῶν θεραπείαν,
καὶ πᾶσαν ἀγαθῶν εὐπορίαν, ἐξαίτει

ἡμῖν παρά Χριστοῦ, τοῖς τῷ σεπτῷ σου ναῷ
Μηνᾶ σπεύδουσι, καὶ τὴν σεπτὴν σου ἄθλη-
σιν, γεραίρουσι καὶ ἐκβοῶσι·

Χαῖρε τό κλέος τῶν Ἀθλοφόρων
χαῖρε τό γέρας τῶν Ὀρθοδόξων
χαῖρε παροχεῦ δαψιλῶν ἀντιλήψεων
χαῖρε ὁ δοτὴρ σωτηρίων ἰάσεων
χαῖρε πρέσβυς ἐτοιμότητος εὐσεβῶν
πρὸς τόν Χριστόν
χαῖρε βέλος καιριώτατον κατ' ἐχθρῶν
τῶν δυσμενῶν

χαῖρε ἡ εὐκοσμία τοῦ ἀγίου ναοῦ σου
χαῖρε ἡ θυμηδία τοῦ πιστοῦ νῦν λαοῦ
σου

χαῖρε δι' οὗ πταισμάτων ρυσθήσομαι
χαῖρε δι' οὗ φωτός ἐμπλησθήσομαι
χαῖρε πιστῶν ἀρωγός καὶ συλλήπτωρ
χαῖρε καμοῦ ἐν παντί ἀντιλήπτωρ
χαίροις Μάρτυς πολυάθλε.

ΩΜαρτύρων λαμπρότης, στρατιῶτα
Κυρίου, Μηνᾶ τῶν εὐσεβοῦντων προσ-
τάτης (ἐκ γ'.) προστατευῶν μὴ παύσῃ ἀεὶ, τῶν
προσιόντων ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσι, καὶ φωνῇ
τὴν ἰκέσιον δέχου τῶν εὐλαβῶς βοῶντων·

Ἄλληλούϊα.

Καὶ αὐθις τό Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑ-
περμάχῳ.

Τόν τοῦ Κυρίου εὐκλεῆ Μεγαλομάρ-
τυρα
Καὶ Ἐκκλησίας τόν προστάτην τόν
θερμότατον
Μακαρίζομέν σε πάντες Μηνᾶ παμ-
μάκαρ·
Ἄλλ' ὡς πᾶσι βοηθῶν τοῖς κινδυνεύ-
ουσι
Πάσης ρύου συμφορᾶς καὶ περιστά-
σεως
Τοὺς βοῶντάς σοι, χαίροις Μάρτυς
πολυάθλε.
Δίστιχον.

Χαῖρέ σοι κραυγάζοντι Μηνᾶ τρισμάκαρ
Γερασίμῳ παρέχε τὴν ἀρωγὴν σου.